

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 190

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 martie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 91 din 13 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) și (5) și art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile	2-4		
Decizia nr. 133 din 20 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală.....	4-5		
Decizia nr. 134 din 20 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.....	5-7		
Decizia nr. 138 din 20 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Codul de procedură civilă	7-8		
Decizia nr. 172 din 27 februarie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului.....	9-10		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
242. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 407/2005 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice	11-17		
249. — Hotărâre privind aprobarea realizării de către Secretariatul General al Guvernului, prin Institutul			
		Național de Statistică, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă.....	18
		251. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, pentru Agenția Națională pentru Sport	19
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		478/C. — Ordin al ministrului justiției privind planificarea și monitorizarea obiectivelor de investiții și a lucrărilor de intervenție	20-26
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. XXVII din 18 septembrie 2006	26-27
		Decizia nr. XXVIII din 18 septembrie 2006	28-29
REPUBLICĂRI			
		Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă	29-31
		★	
		Rectificări.....	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 91**

din 13 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) și (5) și art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) și (5) și ale art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danseta 2004” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 4.043/2006 al Judecătoriei Ploiești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001, arătând că sunt în deplin acord cu prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3) din aceeași ordonanță, apreciază că este inadmisibilă, întrucât textul de lege criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.043/2006, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) și (5) și ale art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danseta 2004” — S.R.L. din Constanța într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție întocmit de agentul constatator al Inspectoratului Județean de Poliție Prahova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate limitează, în mod indirect, dreptul de proprietate. În acest sens, se

arată că obligativitatea completării tuturor datelor de identificare a vânzătorului de către cel care achiziționează deșeuri industriale reciclabile — impusă de dispozițiile art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 — instituie anumite limitări care conduc la imposibilitatea exercitării prerogativelor dreptului de proprietate. Aceasta deoarece pentru ipoteza amintită se prevede sancțiunea confiscării bunurilor achiziționate, cu toate că nu se face dovada dobândirii ilicite a acestora. În continuare, arată că textele de lege criticate înfrâng principiile constituționale care garantează libertatea comerțului și dreptul de liber acces la o activitate economică, la liberă inițiativă și la exercitarea acestora.

Judecătoria Ploiești apreciază că prevederile art. 7 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 nu încalcă prevederile constituționale la care autorul excepției își raportează critica. Precizează că instituirea prin textele de lege criticate a anumitor obligații este de natură să permită instituțiilor statului să controleze proveniența și circulația deșeurilor industriale reciclabile, fără să se opereze vreun transfer de proprietate sau să se prevadă vreo sancțiune. În ceea ce privește dispozițiile art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001, menționează că acestea nu au relevanță în speță, întrucât prin procesul-verbal nu s-a dispus și confiscarea vreunor bunuri.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că legiuitorul a înțeles să limiteze și să controleze derularea deșeurilor industriale reciclabile, sancțiunile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 fiind reglementate în considerarea interesului public general cu privire la circuitul acestor deșeuri, conform normelor de protecție a mediului și a sănătății populației. Arată că activitatea de dobândire a deșeurilor reciclabile nu se poate desfășura într-o libertate absolută, fără niciun control din partea societății, liberul acces la o activitate economică fiind garantat de Constituție în condițiile legii. Menționează că, în sensul celor arătate, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 158 din 22 martie 2005.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 7 alin. (4) și (5) și cele ale art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 sunt constituționale. În

opinia sa, textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 44 alin. (2) și (8), art. 45 și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală. Referitor la dispozițiile art. 57 din Constituție, invocate de autorul excepției, apreciază că nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (4) și (5) și art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2002. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (4) și (5): „(4) *Agenții economici prevăzute în alin. (1) sunt obligați să reintroducă în circuitul productiv deșeurile industriale reciclabile colectate prin predarea către agenții economici specializați, autorizați pentru activitatea de valorificare a acestora, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.*

(5) *Agenții economici care colectează deșeuri industriale reciclabile de la persoane fizice sunt obligați să elibereze deținătorilor adeverința de primire și plată, care va conține în mod obligatoriu următoarele elemente:*

- a) *denumirea agentului economic colector;*
- b) *datele de identificare a deținătorului:*
 - *numele și prenumele;*
 - *actul de identitate, seria și numărul, codul numeric personal;*
 - *domiciliul;*
- c) *deșeul reciclabil predat și definirea naturii acestuia;*
- d) *cantitatea, prețul, valoarea;*
- e) *proveniența deșeului, declarată de deținător pe propria răspundere;*
- f) *semnătura agentului colector și a persoanei fizice deținătoare.“;*

— Art. 15 alin. (3): „(3) *Deșeurile industriale reciclabile a căror proveniență nu poate fi dovedită ca fiind legală sau care fac obiectul valorificării ori al unor acte sau fapte de comerț neconforme cu prevederile legale se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea acestora făcându-se venit la bugetul local al localității în a cărei rază teritorială s-a făcut constatarea faptică, dacă acestea nu au fost returnate celor în drept.“*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 44 alin. (2) fraza întâi, potrivit căreia proprietatea privată este garantată și ocrotită de lege indiferent de titular, art. 44 alin. (8), privind prezumția dobândirii licite a averii, art. 45 care consacră libertatea

economică, art. 57, privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților, și art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), referitoare la economia României și la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că instituirea în sarcina agenților economici care realizează activități de colectare a deșeurilor industriale reciclabile de la persoane fizice a obligației de a le reintroduce în circuitul productiv, prin predarea către agenții economici specializați, nu contravine principiului constituțional conform căruia economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență. De asemenea, nu se poate susține nici că, prin edictarea textului de lege criticat, legiuitorul ar fi nesocotit obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, statuată la art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală. Dimpotrivă, stabilirea unor reguli care disciplinează desfășurarea activității de colectare a deșeurilor industriale dă expresie obligației statului prevăzute de textul constituțional amintit. Așa cum s-a reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 158 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 5 mai 2005, din întreaga economie a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 rezultă că, în interesul general al unei circulații controlate a deșeurilor industriale reciclabile, atât pentru evitarea poluării mediului, cât și pentru prevenirea săvârșirii infracțiunilor de sustragere care au ca obiect deșeuri industriale, legiuitorul a stabilit în sarcina agenților economici ce desfășoară activități specifice în domeniul reglementat de ordonanța unele obligații, printre care și cea prevăzută de art. 7 alin. (4).

În ceea ce privește dispozițiile art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001, se observă că, prin decizia anterior menționată, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, reținând că textul criticat nu încalcă, prin el însuși, nici principiul protecției dreptului de proprietate privată, prevăzut de art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, nici prezumția dobândirii licite a averii, prevăzută de art. 44 alin. (8) din aceasta, ci instituie obligația întocmirii de către agentul economic a unui document pentru deținătorul deșeurilor, persoană fizică, document de natură să permită instituțiilor statului să controleze proveniența și circulația deșeurilor industriale reciclabile. S-a mai reținut, prin aceeași decizie, că, reglementând o astfel de obligație, textul respectiv nu operează însă niciun transfer de proprietate și nici nu prevede vreo sancțiune.

Cu același prilej, Curtea a constatat că invocarea prevederilor art. 57 din Constituție referitoare la buna-credință nu sunt incidente în cauză, concluzie a cărei valabilitate se păstrează și în prezenta speță.

În fine, Curtea constată că din conținutul dosarului de fond și, în special, al procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției rezultă că prevederile art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 nu au legătură cu soluționarea cauzei. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] care are legătură cu soluționarea cauzei [...]“.*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, excepție ridicată de Societatea Comercială „Danseta 2004” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 4.043/2006 al Judecătorei Ploiești.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133

din 20 februarie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Marian Machedon, Costel Soare și Maricel Marian Palimariciuc în Dosarul nr. 837/2005 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 837/2005, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ștefan Marian Machedon, Costel Soare și Maricel Marian Palimariciuc în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, precum și ale art. 129 referitoare la *Folosirea căilor de atac*, deoarece prin imposibilitatea formulării unei căi de atac împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare este afectat dreptul la un proces echitabil, cauza continuând a fi dezlegată de un judecător care, în opinia autorilor, este incompatibil.

Tribunalul Brașov — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu numai că nu încalcă dreptul la un proces echitabil, ci dau un plus de consistență cerinței referitoare la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De altfel, încheierea prin care s-a respins cererea de recuzare poate fi atacată odată cu fondul, și în cazul în care este admisă recuzarea, instanța este datoare, potrivit art. 52 alin. 4 din Codul de procedură penală, să stabilească în ce măsură actele sau măsurile dispuse se mențin.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece faptul că o încheiere prin care nu se soluționează cauza nu poate fi supusă separat unei căi de atac se explică prin necesitatea evitării unei prelungiri abuzive a procesului.

În plus, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Procedura de

soluționare a cererilor de abținere sau de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, fiind reglementată în conformitate cu prevederile constituționale menționate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Marian Machedon, Costel Soare și Maricel Marian Palimariciuc în Dosarul nr. 837/2005 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 134

din 20 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Aurica Bardașu în Dosarul nr. 1.143/32/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția penală.

cu denumirea marginală *Procedura de soluționare în cursul judecății*, referitoare la abținere și recuzare, care au următorul conținut: „*Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, ca și aceea prin care s-a admis recuzarea, nu sunt supuse niciunei căi de atac.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 302 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 30 august 2005, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales, cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul ales arată că autorul excepției este internat în spital, sens în care formulează o cerere de acordare a unui nou termen de judecată pentru a putea oferi acestuia din urmă posibilitatea de a se prezenta personal în fața Curții.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată, apreciind că, prin prezența apărătorului ales, autorului excepției i s-a respectat dreptul la apărare.

Curtea, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea cererii formulate.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției solicită admiterea acesteia, deoarece dispozițiile legale criticate nu conferă suficiente garanții în vederea respectării dreptului la un proces echitabil. În opinia sa, pentru a se putea dispune de către instanța română măsura arestării preventive în vederea extrădării, ar trebui să existe probe temeinice de vinovăție și indicii potrivit cărora lăsarea în libertate prezintă pericol pentru ordinea publică.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că nu există identitate instituțională între arestarea preventivă dispusă în temeiul Codului de procedură penală român și arestarea preventivă dispusă în vederea extrădării potrivit Legii nr. 302/2004. Absența verificării de către statul român a temeiniciei arestării preventive dispuse ca urmare a existenței unei hotărâri judecătorești de condamnare de către un stat al Uniunii Europene nu este o chestiune aleatorie, ci reprezintă expresia firească a bunei-credințe, în scopul cooperării judiciare internaționale în materie penală. De aceea, controlul formal exercitat de instanța română se rezumă la condițiile de regularitate a arestării, persoana extrădată urmând să își exercite dreptul la apărare și eventual să conteste legalitatea și temeinicia măsurii privative de libertate în fața instanței din statul care a dispus-o.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.143/32/2006, **Curtea de Apel Bacău – Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată de Aurica Barțașu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cereri de extrădare pasivă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 17 referitoare la cetățenii români în străinătate și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil, deoarece instanța judecătorească din România se supune fără niciun fel de cenzură unui mandat de arestare emis în străinătate în lipsa și fără citarea resortisantului.

Curtea de Apel Bacău – Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile art. 19 din Legea fundamentală și cu convențiile internaționale la care România este parte.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, dacă instanța de judecată competentă să se pronunțe asupra îndeplinirii condițiilor de extrădare s-ar pronunța și asupra temeiniciei urmăririi penale sau a condamnării ori asupra oportunității luării acestei măsuri, s-ar aduce atingere prevederilor art. 19 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora, „*Prin derogare de la prevederile alineatului (1), cetățenii români pot fi extrădați în baza convențiilor internaționale la care România este parte, în condițiile legii și pe bază de reciprocitate.*”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerea apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 54 alin. (2) din Legea nr. 302/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 224/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006, care au următorul conținut:

„Curtea de apel nu este competentă să se pronunțe asupra temeiniciei urmăririi sau condamnării pentru care autoritatea străină cere extrădarea, nici asupra oportunității extrădării.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele: Procedura extrădării pasive prevăzută în Legea nr. 302/2004 este expresia firească a normei constituționale potrivit căreia *„cetățenii români pot fi extrădați în baza convențiilor internaționale la care România este parte, în condițiile legii și pe bază de reciprocitate”* — art. 19 alin. (2). Așa fiind, reglementarea procedurii de judecată a unui astfel de incident este, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, în sarcina legiuitorului român, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale care implică, între altele, și dreptul la un proces echitabil. De altfel, art. 24¹ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 302/2004 instituie motive obligatorii de refuz al extrădării, potrivit cărora:

„(1) Extrădarea va fi refuzată dacă:

a) nu a fost respectat dreptul la un proces echitabil în sensul Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, sau al oricărui alt instrument internațional pertinent în domeniul, ratificat de România.”

Aceasta este însă o problemă ce ține de aplicarea legii, fiind de resortul instanței de judecată de drept comun, competentă să soluționeze cererea de extrădare, și nu intră în sfera de competență a instanței de contencios constituțional.

În sfârșit, ca urmare a apartenenței la statul român, cetățenii români din străinătate, în temeiul art. 17 din Constituție, se bucură de protecția statului. Aceasta presupune existența unor acorduri și convenții care permit o colaborare juridică conformă cu normele general admise ale dreptului internațional. Altfel spus, protecția invocată de autorul excepției nu poate fi convertită într-o cauză de impunitate pentru faptele antisociale comise pe teritoriul unui stat străin, instanța română fiind datoare să verifice numai dacă sunt întrunite condițiile extrădării și nicidecum să se pronunțe cu privire la temeinicia urmăririi sau condamnării dispuse de autoritatea străină și nici asupra oportunității extrădării. În caz contrar, s-ar aduce atingere principiului referitor la recunoașterea reciprocă a hotărârilor penale. Aceasta presupune, pentru România, că, după aderarea la Uniunea Europeană, mandatul european de

arestare este cheia de boltă a cooperării judiciare care implementează principiul recunoaşterii reciproce a hotărârilor represive. De altfel, ca urmare a Deciziei-cadru a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002, s-a urmărit, pe de o parte, instituirea unei proceduri simplificate

care să înlocuiască procedura formală și greoaie de extrădare prevăzută de documentele internaționale, iar, pe de altă parte, transformarea Uniunii Europene într-o zonă liberă a securității și justiției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (2) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Aurica Barțașu în Dosarul nr. 1.143/32/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138

din 20 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 17.994/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „All Cars Com Service” — S.R.L. din București într-o cauză privind soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe prin care s-a dispus anularea unor hotărâri ale Consiliului Local al Comunei Frumușani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat contravine art. 21 din Constituție și art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportat la dispozițiile art. 20 din Legea fundamentală, deoarece acesta aduce atingere dreptului de acces la instanța de judecată, fără a evidenția însă în ce constă pretinsa contradicție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 166 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Excepția autorității de lucru judecat pe care textul legal o reglementează urmărește un scop legitim — acela al protejării siguranței raporturilor juridice în materie civilă —, astfel că este firesc ca, prin norme imperative, să se consacre posibilitatea oricărei părți interesate, inclusiv a

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „All Cars Com Service” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.994/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin administrator Darie Mihail, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită respingerea acesteia ca inadmisibilă, sens în care a depus, în prealabil, note scrise la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că excepția puterii de lucru judecat, reglementată de art. 166 din Codul de procedură civilă, nu are semnificația unei îngrădiri a accesului liber la justiție, garantat de art. 21 din Constituție.

instanței de judecată, de a invoca această excepție în orice fază procesuală, inclusiv în cadrul căii de atac a recursului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 166 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Astfel, excepția puterii de lucru judecat este unul dintre instrumentele juridice menite să servească instituției puterii de lucru judecat, care apare ca fiind cel mai important efect al hotărârii judecătorești. Aspectul negativ al excepției autorității de lucru judecat, reprezentat de faptul că partea care a pierdut procesul nu mai poate repune în discuție dreptul său într-un alt litigiu, nu este de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 166 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *„Excepția puterii lucrului judecat se poate ridica, de părți sau de judecător, chiar înaintea instanțelor de recurs“*.

În motivarea excepției, autorul acesteia invocă dispozițiile art. 21 din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a

libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de acces la instanță.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate“. Totodată, conform art. 29 alin. (1) din aceeași lege, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei, în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acesteia.

Analizând însă excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că cerințele prevăzute de textele de lege menționate nu sunt îndeplinite. Aceasta deoarece autorul excepției se rezumă numai la a indica textele din Constituție (art. 21) și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (art. 6 paragraful 1), fără a formula o reală critică de neconstituționalitate, în cadrul căreia să evidențieze și să susțină contrarietatea pretinsă. Or, așa cum a arătat în mod constant în jurisprudența sa, Curtea, în exercitarea controlului de constituționalitate, nu se poate substitui autorului în motivarea excepției.

Mai mult, Curtea constată că între dispozițiile de lege criticate prin prezenta excepție de neconstituționalitate și soluționarea litigiului în cadrul căruia a fost ridicată nu există nicio legătură. De altfel, prin notele scrise depuse la dosarul cauzei, autorul excepției a solicitat respingerea acesteia ca inadmisibilă, dovedind totodată, prin conținutul acestora, că face o confuzie între noțiunile juridice privind excepția de neconstituționalitate și excepția puterii de lucru judecat, reglementată de art. 166 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere cele arătate, Curtea constată, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 166 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „All Cars Com Service“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.994/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 172

din 27 februarie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 și 68 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roty Impex” — S.R.L. din Panciu în Dosarul nr. 1.112/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se prezintă avocatul Vasile Cătălin Sava, pentru autorul excepției, și avocatul Cătălin Panțuru, pentru partea Societatea Comercială „George Company” — S.R.L. din Galați. Lipsește partea Banca Romexterra — S.A. din Galați, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Avocatul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 1/1994 și nr. 312/2006.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.112/121/2006, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 și 68 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Roty Impex” — S.R.L. din Panciu cu ocazia soluționării cererii de opoziție formulate împotriva Sentinței nr. 2.304 din 28 martie 2006, pronunțată de Judecătoria Galați în Dosarul nr. 3.335/2006, în contradictoriu cu Societatea Comercială „George Company Impex” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) și ale art. 24. În acest sens, arată că art. 67 din Legea nr. 59/1934 este neconstituțional, „în condițiile în care restrânge în mod vădit nejustificat sfera persoanelor care participă la judecată, respectiv doar cel care a formulat cererea de anulare”. Cât privește art. 68 din aceeași lege, autorul excepției consideră că este „mai presus de orice evidență caracterul inechitabil al acestei proceduri”, care „produce consecințe în ceea ce privește termenul de exercitare a opoziției și motivele căii de atac”, deoarece hotărârea de anulare a cecului este publicată în Monitorul Oficial al României și nu este comunicată direct persoanelor care au drepturi sau obligații derivând din cec.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 67 și 68 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, publicată în Monitorul Oficial nr. 100 din 1 mai 1934. Art. 67 din lege a fost modificat prin art. 3 pct. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1993 pentru modificarea Legii nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin și a Legii nr. 59/1934 asupra cecului, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 23 august 1993, aprobată prin Legea nr. 83/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 14 octombrie 1994.

În urma acestor modificări, dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 67: „*În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a cecului, posesorul va putea înștiința despre aceasta pe tras și să solicite anularea titlului printr-o cerere adresată președintelui judecătoriei de la locul de plată a cecului.*

Cererea va trebui să arate mențiunile esențiale ale cecului.

Președintele judecătoriei, după examinarea cererii și a elementelor produse, ca și a dreptului posesorului, va pronunța în cel mai scurt timp posibil o ordonanță prin care, specificând datele cecului, îl va declara nul în mâinile oricui s-ar găsi și va autoriza a se face plata cecului după 15 zile de la publicarea ordonanței în Monitorul Oficial al României, dacă între timp deținătorul cecului nu a făcut opoziție.

Ordonanța trebuie să fie notificată atât trăgătorului, cât și trasului și publicată în Monitorul Oficial al României, la cererea și pe cheltuiala petiționarului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 și art. 68 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roty Impex” — S.R.L. din Panciu în Dosarul nr. 1.112/121/2006 al Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 februarie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

Cu toată înștiințarea, plata cecului făcută deținătorului mai înainte de notificarea ordonanței liberează pe tras de obligația de plată.“;

— Art. 68: „*În termen de 15 zile de la publicarea ordonanței în Monitorul Oficial deținătorul cecului va putea face opoziție în contra acestei ordonanțe, opoziție ce se va comunica petiționarului, trasului și trăgătorului, odată cu citarea lor înaintea tribunalului locului de plată.“*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), referitoare la dreptul la un proces echitabil, și ale art. 24, referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textele de lege criticate reglementează o procedură specială, aplicabilă numai în cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii cecului. Într-o atare împrejurare, instanța de judecată este obligată să dispună notificarea și publicarea ordonanței prin care se declară nul cecul în mâinile oricui s-ar găsi.

Instituirea acestei proceduri este de competența exclusivă a legiuitorului, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale.

Soluția legislativă adoptată de legiuitor nu relevă niciun fine de neconstituționalitate, drepturile și garanțiile procesuale pentru realizarea accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare nefiind înfrânte.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 407/2005
privind unele măsuri prealabile lucrărilor de reabilitare și extindere
a infrastructurii feroviare publice**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 17 din Legea nr. 407/2005 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 407/2005 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Constantin Dascălu,
secretar de stat
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
p. Ministrul apărării,
Corneliu Dobrițoiu,
secretar de stat
Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Dan Ștefan Motreanu
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 7 martie 2007.
Nr. 242.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Legii nr. 407/2005 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de reabilitare și extindere
a infrastructurii feroviare publice****1. Art. 2 din lege:**

(1) Prin prezenta lege se declară de utilitate publică toate lucrările de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, expropriator fiind statul român prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., denumită în continuare C.F.R., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(2) În sensul prezentei legi, prin lucrări de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice se înțelege: lucrări de construire, dezvoltare, modernizare, reparare ori, după caz, extindere a elementelor infrastructurii feroviare publice.

(3) Elementele care compun infrastructura feroviară publică sunt prevăzute la art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, aprobată și modificată prin Legea nr. 89/1999.

Norme metodologice:

2.1. Domeniul de aplicare prevăzut în Legea nr. 407/2005 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, denumită în continuare lege, este stabilit numai pentru realizarea lucrărilor publice de interes național privind infrastructura feroviară publică, ale cărui elemente sunt stabilite potrivit legii.

2. Art. 3 din lege:

Expropriatorul întocmește o documentație tehnico-economică în conformitate cu prevederile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru fiecare lucrare. Documentația tehnico-economică va cuprinde și date privind încadrarea lucrării în planurile de urbanism și amenajare a teritoriului, documentații cadastrale care conțin amplasamentul lucrării, delimitarea suprafețelor și a construcțiilor propuse spre expropriere, cu evidențierea suprafețelor și a construcțiilor rezultate în urma exproprierii și cu indicarea numelor proprietarilor, stabilite de persoane autorizate în întocmirea documentațiilor cadastrale, precum și a ofertelor de despăgubire pe categorii de imobile, stabilite de persoane autorizate în evaluare. Documentațiile cadastrale ale lucrării se vizează de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară sau de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, după caz.

Norme metodologice:

3.1. Conținutul documentației tehnico-economice este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

3.2. Documentația tehnico-castrală se execută pentru fiecare imobil afectat de expropriere la solicitarea

expropriatorului sau a proprietarului și se întocmește după cum urmează:

3.2.1. Dacă imobilul a fost deja intabulat în cartea funciară, la cererea expropriatorului, oficiul de cadastru și publicitate imobiliară va pune la dispoziția acestuia, cu prioritate, o copie a întregului dosar cadastral pe baza căruia s-a făcut intabularea și/sau a informațiilor existente în baza grafică de date, iar biroul de cadastru și publicitate imobiliară, un extras de carte funciară pentru informare, conform tarifelor stabilite prin Ordinul ministrului de stat, ministrul administrației și internelor, nr. 456/2004 pentru aprobarea tarifelor privind activitățile desfășurate de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și unitățile sale subordonate, cu modificările și completările ulterioare.

Pe baza acestor documente și a limitei de expropriere, persoana autorizată va întocmi documentația de alipire/dezlipire a parcelei/parcelor, care va/vor face obiectul exproprierii.

Documentația pentru lucrările de reabilitare și extindere va cuprinde următoarele documente:

a) cererea de recepție a documentației cadastrale și cererea de înscriere în cartea funciară;

b) declarația proprietarului privind identificarea și individualizarea limitelor imobilului;

c) extras de carte funciară pentru informare;

d) memoriu tehnic;

e) planurile de amplasament și delimitare a bunului imobil, vechi și noi;

f) fișele imobilului, vechi și noi;

g) plan de încadrare în zonă;

h) copie după titlul de proprietate eliberat în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizată pentru conformitate de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară, sau, după caz, copii legalizate ale altor acte de proprietate;

i) copie după actele de identitate ale proprietarului.

În cazul în care expropriatorul nu deține documentele menționate la lit. h), documentația se va completa cu o copie de pe partea nedetașabilă a titlului de proprietate obținută de la oficiul de cadastru și publicitate imobiliară și vizată pentru conformitate de către acesta.

3.2.2. Dacă imobilul are întocmită documentația cadastrală, dar nu a fost anterior înscris în cartea funciară, oficiul de cadastru și publicitate imobiliară va pune, cu prioritate, la dispoziția expropriatorului o copie a întregului dosar cadastral, iar persoana autorizată întocmește documentația cadastrală, în vederea dezmembrării, care cuprinde documentele menționate la pct. 3.2.1, cu excepția celor de la lit. c).

3.2.3. Dacă imobilul nu are întocmită documentație cadastrală, atunci persoana autorizată, la solicitarea expropriatorului, va întocmi o documentație cadastrală referitoare la imobil care cuprinde și parcela de expropriat, care va conține următoarele documente:

a) cererea de recepție a documentației cadastrale;

b) declarația proprietarului privind identificarea și individualizarea limitelor imobilului;

c) copie după titlul de proprietate și procesul-verbal de punere în posesie eliberate în baza Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, planuri parcelare vizate de primarul localității, care vor fi vizate pentru conformitate de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară, sau, după caz, copii legalizate ale altor acte de proprietate;

d) memoriu tehnic;

e) plan de amplasament și delimitare a bunului imobil;

f) fișa imobilului;

g) plan de încadrare în zonă;

h) copie după actele de identitate ale proprietarului.

În cazul în care expropriatorul nu deține documentele menționate la lit. c), documentația se va completa cu o copie de pe partea nedetașabilă a titlului de proprietate, obținută de la oficiul de cadastru și publicitate imobiliară, vizată pentru conformitate cu originalul.

3.2.4. Dacă există motive independente de voința expropriatorului, cum ar fi: imobile aflate în litigiu, lipsa titlurilor de proprietate, refuzul titularilor de drepturi reale de a colabora sau orice alte situații, expropriatorul, prin persoana autorizată, va întocmi o documentație cadastrală, care va cuprinde următoarele documente:

a) cererea de recepție a documentației cadastrale și cererea de înscriere în cartea funciară;

b) declarația proprietarului ori a posesorului sau, după caz, a reprezentantului primăriei privind identificarea și individualizarea limitelor imobilului;

c) copie după titlul de proprietate, eliberat în baza Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care va fi vizată pentru conformitate de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară, sau copii legalizate ale altor acte de proprietate;

d) memoriul tehnic.

În cazul în care expropriatorul nu deține documentele menționate la lit. c), documentația se va completa cu o copie de pe partea nedetașabilă a titlului de proprietate obținută de la oficiul de cadastru și publicitate imobiliară, vizată pentru conformitate cu originalul.

3.2.5. În toate cazurile, în zonele în care s-a aplicat regimul de carte funciară reglementat de Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor referitoare la cărțile funciare, se va întocmi o documentație cadastrală care va cuprinde următoarele documente:

a) cererea de recepție a documentației cadastrale;

b) declarația proprietarului privind identificarea și individualizarea limitelor imobilului;

c) extras de carte funciară pentru informare;

d) copie de pe harta de carte funciară veche, cu suprapunerea parcelor propuse pentru expropriere, în baza căreia s-a făcut identificarea de carte funciară și număr topografic vechi;

e) în zonele unde există atât evidență de carte funciară veche, cât și evidență de carte funciară nouă (nedefinitivă), la dosar se va atașa și o adeverință emisă de către primarul unității administrativ-teritoriale, care va certifica faptul că parcela care urmează să fie expropriată nu a făcut obiectul legilor proprietății;

f) memoriu tehnic;

g) planul de încadrare în zonă;

h) copie de pe actele de proprietate ale proprietarului;

i) copie de pe actele de identitate ale proprietarului;

j) declarație din partea coproprietarilor, în cazul în care sunt în indiviziune, pentru limitele parcelei care este supusă exproprierii;

k) în fișa imobilului se trec toți proprietarii aflați în indiviziune.

Pentru imobilele situate în extravilan, în zonele care fac obiectul Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, se vor întocmi documentații cadastrale conform Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu atribuire de numere cadastrale, realizându-se obligatoriu identificarea cu

numerele topografice din vechile cărți funciare existente. Construcțiile existente în vechile cărți funciare se vor transcrie în noile cărți funciare. În situația în care parcelele au fost intabulate prin suprapunere pe vechile numere topografice, se va atribui număr cadastral nou și se va deschide o carte funciară, în condițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu mențiunea numărului topografic din care provine.

Imposibilitatea identificării imobilelor, asupra cărora sunt înscrise construcții, pe baza datelor de carte funciară existente, va fi confirmată de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară. În acest caz se vor deschide cărți funciare, în condițiile legii.

3.2.6. Oficiile de cadastru și publicitate imobiliară vor verifica, cu prioritate, documentația de alipire/dezlipire a parcelelor expropriate și vor atribui numere cadastrale provizorii.

3.2.7. Toate documentațiile tehnico-cadastrale vor fi întocmite și avizate în 5 (cinci) exemplare.

3.2.8. În situația prevăzută la pct. 3.2.1, la cerere, biroul de cadastru și publicitate imobiliară va nota exproprierea.

3.2.9. Oficiul de cadastru și publicitate imobiliară va elibera expropriatorului, la cererea acestuia și în măsura în care deține, în baza proprie de date, planurile parcelare, copii de pe titlurile de proprietate eliberate în baza Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, certificate conform cu originalul, extrase de carte funciară pentru informare, precum și orice alte date necesare expropriatorului în vederea identificării titularilor drepturilor reale și/sau întocmirii documentațiilor cadastrale de expropriere.

3.3. Orice documentație tehnică sau de evaluare realizată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 407/2005, întocmită în temeiul Legii nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, se consideră valabilă.

3. Art. 5 din lege:

În termen de 15 zile de la publicarea hotărârii Guvernului prevăzute la art. 4 alin. (1), expropriatorul va demara următoarele acțiuni:

a) va depune la consiliul local al comunei, orașului sau municipiului pe al cărui teritoriu sunt situate imobilele ce urmează să fie expropriate planurile cuprinzând terenurile și construcțiile propuse spre expropriere, cu indicarea numelui proprietarilor, precum și a ofertelor de despăgubire, în vederea consultării de către cei interesați;

b) va notifica persoanelor fizice sau juridice titulare de drepturi reale propunerile de expropriere, împreună cu ofertele de despăgubire, și va fixa data negocierii în maximum 30 de zile de la data notificării.

Norme metodologice:

5.1. La fiecare sediu al consiliului local al unității administrativ-teritoriale pe teritoriul căruia se află imobilele supuse exproprierii se afișează și vor rămâne afișate, până la finalizarea procedurilor de acordare a despăgubirilor, următoarele:

a) lista imobilelor propuse spre expropriere aferente teritoriului administrativ respectiv, cuprinzând datele de identificare a acestora, precum și lista cu numele proprietarilor, conform pct. 10 din anexă, document care a constituit anexă la hotărârea Guvernului emisă în condițiile art. 4 alin. (1) din lege;

b) planul cu amplasamentul lucrării aferent teritoriului administrativ respectiv, cuprinzând terenurile și construcțiile propuse spre expropriere, realizat pe baza datelor din documentațiile cadastrale ale imobilelor propuse spre expropriere, elaborat la scara 1:1.000, având obligatoriu

anexat coordonate ale punctelor de contur, în sistem de proiecție Stereografică 1970;

c) ofertele de despăgubire a imobilelor supuse exproprierii.

5.2. Expropriatorul va notifica fiecărui titular de drepturi reale, în scris, cu privire la imobilul propus spre a fi expropriat, cu privire la oferta de despăgubire, stabilită cu respectarea legislației în vigoare, precum și data negocierii, care nu va depăși ca termen 30 de zile de la data notificării.

4. Art. 6 din lege:

(1) În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 4 alin. (1), se constituie o comisie de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii, de comun acord cu proprietarul sau cu titularii altor drepturi reale.

(2) Comisia de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii este compusă din 3 reprezentanți ai expropriatorului, la care se adaugă, în fiecare comună, oraș sau municipiu pe al cărui teritoriu sunt situate imobilele ce urmează să fie expropriate, primarul localității și un proprietar de imobile din localitatea respectivă, ales conform prevederilor art. 15 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

(3) Comisia de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii, constituită în condițiile prezentei legi, se întrunește în termen de maximum 30 de zile de la constituire și analizează documentele prezentate de persoanele fizice sau juridice reprezentând proprietarii și titularii altor drepturi reale.

(4) Oferta expropriatorului, pretențiile proprietarilor și ale titularilor altor drepturi reale, precum și susținerile acestora se vor formula și se vor depune în scris, consemnându-se într-un proces-verbal.

(5) Comisia de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii consemnează în procesul-verbal, dacă este cazul, și învoiala dintre părți, sub semnătura acestora. În procesul-verbal se vor consemna numele persoanelor fizice sau juridice reprezentând proprietarii și titularii altor drepturi reale care nu acceptă oferta expropriatorului și al celor care nu s-au prezentat la comisia de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii.

Norme metodologice:

6.1. Comisia de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii va fi constituită, în condițiile legii, prin grija expropriatorului. Expropriatorul va stabili cu această ocazie atribuțiile comisiei și modul de lucru al acesteia.

6.2. La solicitarea expropriatorului, primarul unității administrativ-teritoriale pe raza căreia se află imobilele supuse exproprierii pune la dispoziție o listă de minimum 25 de proprietari de imobile din unitatea administrativ-teritorială respectivă. Din această listă nu pot face parte proprietarii imobilelor afectate de expropriere, rudele și afinii lor până la gradul al patrulea inclusiv, persoanele care dețin funcții în administrația publică locală sau centrală și care au interes în executarea lucrărilor. Proprietarul de imobile care va fi numit în comisie urmează a fi stabilit de către expropriator prin tragere la sorți din lista pusă la dispoziție de către primar.

6.3. Comisia se întrunește pe baza notificării trimise de expropriator, fiecare membru semnând de luare la

cunoștință, și își va desfășura activitatea la sediul consiliului local pe raza căruia va fi efectuată exproprierea, în spații corespunzătoare puse la dispoziție prin grija autorităților locale în termen de maximum 30 de zile și analizează documentele prezentate de proprietarii și titularii altor drepturi reale în cauză, redactând în final Procesul-verbal privind drepturile asupra proprietăților.

6.4. Ședințele comisiei se vor ține săptămânal sau ori de câte ori va fi necesar, până la data la care toate sumele reprezentând despăgubirile imobilelor supuse exproprierii vor fi plătite titularilor de drepturi reale.

6.5. Comisia este legal întrunită și își poate desfășura lucrările în prezența a cel puțin 3 membri, prezența reprezentanților expropriatorului fiind obligatorie. La fiecare ședință a comisiei, membrii prezenți vor desemna un președinte care va conduce lucrările acesteia.

6.6. Oferta expropriatorului, pretențiile proprietarilor și ale titularilor altor drepturi reale se formulează în scris și se consemnează într-un proces-verbal. Proprietarii și titularii altor drepturi reale vor prezenta acte în susținerea pretențiilor.

6.7. Cererea pentru plata despăgubirilor va conține numele și prenumele titularilor drepturilor reale, adresa de domiciliu, actele doveditoare referitoare la existența drepturilor reale asupra bunului imobil expropriat. Cererea împreună cu documentele doveditoare, originale și/sau copii legalizate, vor fi depuse, în termen de maximum 30 de zile de la notificare, la sediul consiliului local pe raza căruia se află imobilul.

6.8. Se consideră cerere și orice manifestare de voință scrisă a titularului dreptului de proprietate sau al altor drepturi reale ori a persoanelor care justifică un interes legitim, făcută în temeiul Legii nr. 33/1994, precum și răspunsul la notificările trimise deja de expropriator în temeiul acestei legi, din care să rezulte acordul acestuia cu privire la cuantumul despăgubirii propuse.

6.9. Notificarea trimisă de comisie proprietarilor și titularilor altor drepturi reale va cuprinde data, ora și locul ședinței în cadrul căreia va fi discutată cererea depusă, elementele de identificare a imobilului propus spre expropriere, valoarea despăgubirii determinată pe baza raportului de evaluare și eventualele acte pe care titularul cererii trebuie să le depună la comisie în completarea celor anexate la cerere.

6.10. Comisia va consemna într-un proces-verbal și învoiala dintre părți sub semnătura acestora.

6.11. În cazul în care există mai mulți titulari de drepturi reale cu privire la imobilul supus exproprierii, cererea va fi semnată de către toți, personal sau prin mandatar împuternicit cu procură specială autentică, iar o copie legalizată a procurii se va atașa la cerere.

6.12. În situația în care titularul dreptului de proprietate a înstrăinat imobilul prin simpla tradițiune a titlului sau prin tradițiunea titlului însoțită de acte sub semnătură privată, comisia, împreună cu cel puțin una dintre părți, va încheia un proces-verbal în care se va consemna situația de fapt existentă și va indica părților să procedeze la întocmirea formalităților legale de înstrăinare. Pe baza acestor formalități legale, comisia va recunoaște dreptul de proprietate pe numele părților.

6.13. Oferta propusă de expropriator, pretențiile proprietarilor și ale titularilor altor drepturi reale, precum și susținerea acestora, formulate în scris, se consemnează într-un proces-verbal. În toate cazurile, procesele-verbale se consemnează și se păstrează într-un registru unic, numerotat și sigilat.

6.14. Comisia va constitui registre în care se vor înregistra cererile proprietarilor, procesele-verbale ale comisiei, cât și arhive speciale în care se vor păstra toate actele primite și emise de comisie pentru plata despăgubirilor, copiile certificate ale documentelor atașate acestora. Registrele vor cuprinde și mențiuni privitoare la:

- a) data înregistrării cererii;
- b) numele și prenumele titularului/titularilor cererii;
- c) elementele de identificare a imobilului pentru care se solicită despăgubirea (numărul cadastral, suprafața, unitatea administrativ-teritorială în care se situează, proprietarul sau titularul altui drept real);
- d) actele care însoțesc cererea.

6.15. Comisia fixează și negociază oferta de despăgubire în termen de maximum 30 de zile de la notificarea persoanelor fizice sau juridice titulare de drepturi reale, datele fiind consemnate în procesul-verbal.

6.16. În toate cazurile prevăzute de lege și în prezentele norme metodologice, comisia va emite un proces-verbal de stabilire a despăgubirilor, care va cuprinde mențiuni privitoare la:

- a) data emiterii și componența comisiei;
- b) elementele de identificare a imobilului afectat (numărul cadastral, suprafața, unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia este situat);
- c) datele de identificare a titularului cererii (dacă a fost formulată cererea) și numele și prenumele persoanelor îndreptățite să primească despăgubiri sau mențiunea conform căreia nu a fost depusă nicio cerere întemeiată pe dispozițiile legii;
- d) poziția titularului cererii/persoanelor îndreptățite să primească despăgubiri cu privire la cuantumul despăgubirilor, exprimată în cuprinsul procesului-verbal, sau mențiunea referitoare la neprezentarea acestuia în fața comisiei;
- e) valoarea despăgubirilor și modul de plată a acestora;
- f) actele avute în vedere la emiterea procesului-verbal;
- g) concluzia comisiei și textul de lege pe care se întemeiază;

h) consemnările privind neacceptarea ofertei sau neprezentarea pentru negociere a proprietarilor notificați conform art. 5 din lege; termenul în care expropriatorul se adresează instanțelor, potrivit art. 8 din lege și conform prevederilor Legii nr. 33/1994, în aplicarea art. 44 alin. (6) din Constituția României, republicată, urmând ca asupra situațiilor respective să hotărască aceste instanțe, potrivit competențelor legale.

6.17. Procesele-verbale ale comisiei vor fi emise în 4 exemplare originale și vor purta semnăturile membrilor prezenți ai comisiei.

6.18. Procesele-verbale ale comisiei pot fi revocate/rectificate pentru motive temeinice, în condițiile legii. În acest caz, titularul cererii va fi notificat.

6.19. Procesele-verbale se comunică în original titularului cererii prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau pot fi ridicate personal de titularul cererii ori de mandatarul acestuia cu procură specială autentică, cu semnătură de primire.

6.20. În situația în care persoanele fizice sau juridice reprezentând proprietarii și titularii altor drepturi reale asupra imobilelor supuse exproprierii nu acceptă oferta expropriatorului, între proprietarii prezenți și comisie se va încheia un proces-verbal în care se va consemna acest fapt.

În cazul în care proprietarii prezenți refuză semnarea procesului-verbal, se va face mențiune despre aceasta în

cuprinsul acestuia, urmând ca expropriatorul să se adreseze instanțelor judecătorești, potrivit legii.

6.21. În aplicarea corespunzătoare a Legii nr. 407/2005, expropriatorul poate solicita accesul membrilor comisiei la registrele și arhivele instituțiilor abilitate, din care rezultă drepturile de proprietate și alte drepturi reale asupra imobilelor supuse exproprierii, și se bucură de sprijinul nemijlocit al instituțiilor deținătoare ale înscrisurilor oficiale (consiliile locale, oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, arhivele statului etc.) care pot conduce la stabilirea drepturilor de proprietate și a altor drepturi reale asupra imobilelor supuse exproprierii, conform legislației în vigoare.

6.22. După finalizarea procedurilor de acordare a despăgubirilor, registrele și arhivele comisiei vor fi păstrate de expropriator, conform reglementărilor în vigoare.

5. Art. 7 din lege:

În termen de 5 zile, dar nu mai târziu de 15 zile de la data întrunirii comisiei de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii, pentru toate cazurile în care s-a consemnat în procesul-verbal acordul părților, acesta fiind semnat de ambele părți, expropriatorul efectuează plata despăgubirilor pentru imobilele expropriate, în orice mod convenit între părți.

Norme metodologice:

7.1. — În termen de 5 zile, dar nu mai târziu de 15 zile de la data întrunirii comisiei și încheierii procesului-verbal, expropriatorul efectuează, prin transfer bancar sau numerar, plata despăgubirilor, conform învoielilor consemnate în procesul-verbal, către titularii drepturilor reale asupra imobilelor expropriate.

7.2. În cazul în care plata se va face în numerar, persoanele îndreptățite se vor prezenta la sediul expropriatorului sau în alt loc indicat de acesta pentru ridicarea despăgubirilor. Plata în numerar a despăgubirilor se face pe baza actului de identitate și a procesului-verbal al comisiei, în original sau în copie legalizată.

7.3. În cazul în care există mai multe persoane îndreptățite să primească despăgubiri pentru același imobil supus exproprierii, plata se va face cu respectarea legislației în vigoare.

6. Art. 8 din lege:

Pentru toate cazurile în care, în urma întrunirii comisiei de constatare a dreptului de proprietate și a oricăror alte drepturi reale și de negociere a cuantumului despăgubirii, nu s-a ajuns la învoială între părți asupra cuantumului despăgubirii și pentru cazurile în care persoanele notificate nu s-au prezentat pentru negociere, expropriatorul se adresează instanțelor judecătorești, conform prevederilor Legii nr. 33/1994. Judecarea cauzelor ce au ca obiect exproprierile pornite în temeiul prezentei legi se face cu precădere, iar termenele stabilite în cursul judecății, de către instanțele investite, nu pot fi mai mari de 7 zile.

7. Art. 9 din lege:

(1) În cazul în care, în termen de 60 de zile de la notificare, posesorii imobilelor ce urmează să fie expropriate în condițiile prezentei legi nu au obținut înscrisurile care atestă dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale, prin derogare de la prevederile Legii nr. 7/1996 expropriatorul va acționa pe seama și în numele posesorilor sau persoanelor îndreptățite, în vederea obținerii înscrisurilor care atestă dreptul de proprietate.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1), după obținerea înscrisurilor care atestă dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile ce urmează să fie expropriate pentru cauză de utilitate publică, procedura de stabilire a cuantumului despăgubirii și de expropriere se desfășoară conform prevederilor prezentei legi.

Norme metodologice:

9.1. În situația în care, ca urmare a procesului de identificare, rezultă că titularul dreptului este decedat, iar procedura succesorală nu a fost deschisă sau în cazul în care comisia este sesizată de către o persoană în calitate de succesibil al defunctului, dar care nu deține certificat de moștenitor, comisia consemnează aceasta în procesul-verbal, iar un reprezentant împuternicit al expropriatorului, în calitate de persoană interesată, se va adresa unui notar din circumscripția în care și-a avut ultimul domiciliu defunctul, solicitându-i deschiderea procedurii succesoriale, potrivit legii.

8. Art. 10 din lege:

(1) După primirea notificării și până la definitivarea exproprierii, orice act de transmitere a drepturilor reale aferente imobilului supus exproprierii către altă persoană decât expropriatorul este lovit de nulitate absolută, indiferent de forma de proprietate, publică sau privată, a vechiului proprietar.

(2) După primirea notificării de către proprietarul ce urmează să fie expropriat, orice construcție aflată în curs de realizare pe terenul respectiv trebuie să înceteze, dacă expropriatorul nu își dă acordul la continuarea construcției explicit, în scris. În cazul în care construcția se realizează de altă persoană decât proprietarul, acesta trebuie să anunțe expropriatorul cu prilejul primirii notificării, dar nu mai târziu de data stabilită pentru negocierile referitoare la cuantumul despăgubirilor și, pe cheltuiala expropriatorului, să notifice imediat constructorul. Constructorul, atunci când nu este proprietarul imobilului supus exproprierii, are dreptul la dezdăunare de către expropriator pentru prejudiciul suferit, pe calea unei acțiuni distincte și care nu afectează transferul proprietății. Nerespectarea acestor dispoziții îl decade pe cel culpabil din dreptul de a fi dezdăunat pentru cheltuielile efectuate pentru continuarea construcției, iar demolarea acelei părți va fi făcută pe cheltuiala sa, răspunzând și pentru eventualele prejudicii cauzate de întâzieri sau orice alte asemenea probleme apărute din această cauză.

Norme metodologice:

10.1. După transmiterea notificării, expropriatorul va solicita de îndată biroului de carte funciară în a cărui rază teritorială se află imobilul notarea în cartea funciară a situației juridice în care se află imobilul, conform art. 10 alin. (1) din lege, astfel încât atât potențialul cumpărător, cât și notarul public instrumentator să aibă cunoștință de existența acestei situații;

10.2. În cazul în care pentru imobilul care va face obiectul exproprierii nu există deschisă cartea funciară, expropriatorul va solicita Direcției impozite și taxe, în circumscripția căreia este situat imobilul, notarea exproprierii în evidențele fiscale ale imobilului, pentru ca atât potențialul cumpărător, cât și notarul public, atunci când solicită certificatul fiscal al imobilului, să poată lua cunoștință despre această situație.

10.3. După primirea notificării, orice construcție aflată în curs de realizare pe terenul ce urmează a fi expropriat încetează, dacă expropriatorul nu își dă acordul explicit, în scris, pentru continuarea lucrării.

9. Art. 11 din lege:

(1) *Autorizația de construire pentru lucrări, în toate cazurile, se emite imediat, potrivit art. 7 alin. (16) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare.*

(2) *Pe terenurile expropriate este interzisă începerea ori continuarea construcțiilor și a instalațiilor, cu sau fără autorizație, de către expropriat.*

Norme metodologice:

11.1. Ansamblul de lucrări necesare în vederea începerii lucrărilor de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice — constând în delimitarea amprizei, pichetarea, defrișarea, îndepărtarea stratului vegetal și altele asemenea — constituie măsuri de pregătire prealabilă a executării lucrărilor.

11.2. Autorizarea executării lucrărilor, în toate cazurile, are ca obiect și lucrările prevăzute la pct. 11.1, în condițiile legii.

11.3. La prima solicitare de emitere a autorizației de construire formulată de expropriator pentru execuția lucrărilor de reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, autorizația de construire se emite imediat pentru toată lucrarea, urmând ca proiectul de autorizare să fie completat pe măsură ce se realizează transferul de proprietate ca urmare a expropriierilor.

11.4. În condițiile prevăzute la pct. 11.3, în aplicarea corespunzătoare a procedurii de autorizare, cererea în vederea emiterii autorizației de execuție va fi însoțită de următoarele documente:

- a) hotărârea Guvernului prevăzută la art. 4 din lege;
- b) memoriul justificativ, cu descrierea lucrărilor și încadrarea acestora în documentațiile de urbanism și de amenajare a teritoriului aprobate;
- c) planurile cu amplasamentul lucrării;
- d) certificatul de urbanism;
- e) dovada proprietății statului asupra imobilelor deținute de expropriator la momentul primei solicitări, în copie legalizată.

11.5. Începerea/continuarea oricăror lucrări de construcții, altele decât cele care fac obiectul prezentei legi, pe terenuri expropriate în acest scop este interzisă. În aceste condiții, autoritățile competente vor aplica măsurile legale necesare anulării autorizațiilor de construire emise anterior exproprierii, luând și orice alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare.

10. Art. 12 din lege:

(1) *Ocuparea definitivă sau temporară a terenurilor agricole ori silvice, necesare pentru lucrări de reabilitare sau extindere a infrastructurii feroviare publice, se exceptează de la plata taxelor prevăzute la art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a taxelor și a celorlalte sume datorate potrivit art. 55, 56 și 58 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, și art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Sumele echivalente contravalorii pierderii de creștere a arboretului, dacă terenul este acoperit cu pădure, cheltuielilor de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, a despăgubirilor datorate pentru terenul scos definitiv din fondul forestier, valorii*

obiectivelor dezafectate, precum și sumele echivalente garanțiilor și chiriiilor datorate pentru scoaterea temporară din circuitul agricol sau silvic, după caz, se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(3) *Defrișarea de vegetație forestieră a terenurilor prevăzute la alin. (1) este permisă, prin derogare de la prevederile Legii nr. 570/2003 privind interzicerea exploatarea de masă lemnoasă din fondul forestier național și din afara acestuia, pentru o perioadă de 3 ani, în județele Brăila, Călărași, Constanța, Dolj, Galați, Giurgiu, Ialomița, Olt, Tulcea și Teleorman, și în cazul terenurilor forestiere din județele care fac obiectul Legii nr. 570/2003.*

Norme metodologice:

12.1. La solicitarea expropriatorului înaintată Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, pe bază de programe anuale se asigură de la bugetul de stat sumele pentru lucrările prevăzute la art. 12 alin. (2) din lege.

12.2. Plata se efectuează de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în calitate de expropriator în numele statului.

11. Art. 13 din lege:

Transferul imobilelor din proprietatea privată în proprietatea publică a statului și în administrarea expropriatorului operează de drept la data plății despăgubirilor pentru expropriere.

Norme metodologice:

13.1. Transferul imobilelor expropriate din proprietatea privată în proprietatea publică a statului și în administrarea expropriatorului operează de drept de la data plății despăgubirilor pentru expropriere, plată dovedită prin unul dintre următoarele documente:

- a) dovada plății în numerar;
- b) copia ordinului de transfer al despăgubirilor în contul titularului/titularilor de drepturi reale, în cazul plății prin transfer bancar.

13.2. Intabularea dreptului de proprietate publică a statului și a dreptului de administrare al Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. asupra imobilelor expropriate în cărțile funciare speciale se face în baza cererii expropriatorului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 7/1996, republicată.

13.3. Prealabil depunerii cererii de intabulare, expropriatorul, prin persoana autorizată, va proceda la alipirea imobilelor alăturate expropriate de pe raza unei unități administrativ-teritoriale, realizând un singur imobil și solicitând oficiului de cadastru și publicitate imobiliară atribuirea unui singur număr cadastral.

În caz de dezlipire, dacă o parcelă de teren trece dintr-o carte funciară în alta, se vor efectua transcrieri. În cazul în care se transcrie o parte dintr-o parcelă într-o altă carte funciară, se va forma un imobil distinct cu număr cadastral nou, iar restul se înscrie în vechea carte funciară, cu menționarea noului număr cadastral și a suprafeței imobilului, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996, republicată.

13.4. Cererea de recepție a documentației de alipire și cererea de intabulare vor fi însoțite de următoarele documente:

- a) memoriu tehnic;
- b) planurile de amplasament și de delimitare a bunurilor imobile alipite;
- c) planul de amplasament al imobilului nou-constituit;

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea realizării de către Secretariatul General al Guvernului,
prin Institutul Național de Statistică, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale,
a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă realizarea de către Secretariatul General al Guvernului, prin Institutul Național de Statistică, în colaborare cu Serviciul de Telecomunicații Speciale, a rețelei securizate de comunicații de arie extinsă pentru sediul central și direcțiile teritoriale de statistică.

Art. 2. — Institutul Național de Statistică are obligația să utilizeze rețeaua constituită potrivit art. 1, în conformitate cu normele tehnice ce vor fi emise, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, de Institutul Național de Statistică și direcțiile teritoriale de statistică, cu consultarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, și de a plăti serviciile de buclă locală de care beneficiază.

Art. 3. — Se autorizează Serviciul de Telecomunicații Speciale să achiziționeze serviciile de buclă locală, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 337/2006, pentru Institutul Național de Statistică și să gestioneze rețeaua constituită potrivit cerințelor beneficiarului.

Art. 4. — (1) Modul de recuperare a costurilor pentru serviciile de buclă locală, precum și orice alte detalii se stabilesc prin protocol încheiat între Secretariatul General al Guvernului, Institutul Național de Statistică și Serviciul de Telecomunicații Speciale, potrivit atribuțiilor acestuia din urmă de a administra, exploata și dezvolta rețelele de telecomunicații speciale.

(2) Clauzele protocolului se pot renegocia anual, la cererea uneia dintre părți.

Art. 5. — (1) Costurile pentru serviciile achiziționate potrivit art. 3 se recuperează de către Serviciul de Telecomunicații Speciale din bugetul Institutului Național de Statistică și al direcțiilor teritoriale de statistică.

(2) Cu sumele rezultate potrivit alin. (1), încasate în cadrul aceluiași exercițiu financiar, Serviciul de Telecomunicații Speciale reconstituie creditele bugetare utilizate în acest scop.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,

Radu Stroe

Președintele Institutului Național de Statistică,

Vergil Voineagu

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Marcel Opreș

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Zsolt Nagy

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru,
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007,
pentru Agenția Națională pentru Sport

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 11 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Cancelariei Primului-Ministru pentru Agenția Națională pentru Sport cu suma de 558 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie“, titlul „Alte cheltuieli“, în vederea finanțării cheltuielilor de participare la Campionatul mondial de viteză pe circuit „Moto Grand Prix“ 2007, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite,

modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Cancelariei Primului-Ministru pe anul 2007.

Art. 3. — Cu sumele rămase neutilizate până la data de 10 decembrie 2007, la propunerea ordonatorului principal de credite, se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2007.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Sport răspunde de modul de utilizare a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri, în conformitate cu prevederile legale.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
 Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu
 p. Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Valentin Vasilescu
 Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 7 martie 2007.
 Nr. 251.

ANEXĂ

DEVIZ ESTIMATIV DE CHELTUIELI
al acțiunii „Participarea delegației sportive a României
la Campionatul Mondial de Viteză pe Circuit — «Moto Grand Prix» 2007, la clasa 125 cc“

1. Drepturi de televiziune 2007 17 etape x 650 euro x 3,5 lei	39 mii lei
2. Anvelope DUNLOP 55 seturi x 180 euro x 3,5 lei	35 mii lei
3. Închiriere auto 8 etape x 1.000 euro x 3,5 lei	28 mii lei
4. Transport, cazare, masă 4 persoane, 8 etape	71 mii lei
5. Contravaloare parțială cheltuieli servicii pilotaj 110.000 euro x 3,5 lei	385 mii lei
TOTAL GENERAL:	558 mii lei

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind planificarea și monitorizarea obiectivelor de investiții și a lucrărilor de intervenție

Având în vedere prevederile:

— art. 22 alin. (2) lit. f), art. 39 și 44 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 3 lit. d) din Normele metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 980/2005;

— art. 76 alin. (1) lit. c) și p) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești;

— art. 127 lit. f) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Referatul Direcției buget-investiții nr. 7.131 din 17 ianuarie 2007,

în temeiul prevederilor art. 4 paragraful X pct. 4 și ale art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În vederea dezvoltării unui program multianual de investiții pentru întreg sistemul de justiție și pentru aplicarea unei metodologii unitare, toți ordonatorii de credite vor utiliza formularele și calendarele din manualul privind „Planificarea și bugetarea multianuală a investițiilor”, elaborat în cadrul Proiectului IDF Grant nr. TF 051246.

(2) Dispecerul zonal verifică dacă fișele de proiect primite de la ordonatorii aflați în aria sa de coordonare sunt fundamentate corespunzător, sunt corecte și complete.

(3) Selectarea fișelor de proiect este realizată de un grup de lucru format din 3—5 membri din cadrul Direcției buget-investiții, condus de directorul adjunct al Direcției buget-investiții. Colectivul analizează fiecare proiect în parte și hotărăște prin vot majoritar selectarea sau respingerea proiectelor pentru etapa de prioritizare.

(4) Prioritizarea este realizată de un grup de lucru format din 5—7 membri, condus de secretarul general al Ministerului Justiției. Secretariatul colectivului de prioritizare este asigurat de șeful serviciului investiții.

Art. 2. — În vederea îndeplinirii obligației legale de monitorizare a obiectivelor de investiții ce revine Ministerului Justiției, ordonatorii secundari și terțiari de credite vor întocmi următoarele tipuri de documente:

1. Planificarea valorică a lucrărilor (anexa nr. 1) și Planificarea execuției lucrărilor (anexa nr. 2). Aceste documente se întocmesc o singură dată pe an, în luna ianuarie, pentru anul în curs.

2. Raport privind cheltuielile aferente investițiilor (anexa nr. 3) și Stadiul fizic al execuției lucrărilor (anexa nr. 4). Aceste rapoarte se întocmesc lunar.

3. Raport privind NCS și NR (anexa nr. 5). Acest raport se întocmește în luna următoare producerii evenimentului ce face obiectul raportării (încheierea unui contract etc.).

Art. 3. — Circuitul rapoartelor la care se face referire la art. 2 se face astfel:

1. pentru documentele menționate la alin. (1), de la ordonatorul terțiar către ordonatorul secundar, până pe data de 12 ianuarie, iar de la ordonatorii secundari către ordonatorul principal, până pe data de 25 ianuarie. Transmiterea documentelor se va face atât în format electronic, cât și pe suport hârtie, în original;

2. pentru documentele menționate la alin. (2) și (3):

a) de la ordonatorii terțiară către ordonatorul secundar, până pe data de 15 a lunii, în format electronic, și până pe data de 18 a lunii următoare lunii de raportare, pe suport hârtie, în original;

b) de la ordonatorii secundari către ordonatorul principal, până pe data de 22 a lunii, în format electronic, și până pe data de 25 a lunii următoare lunii de raportare, pe suport hârtie, în original.

Art. 4. — Direcția buget-investiții din cadrul Ministerului Justiției și ordonatorii secundari (curțile de apel) și terțiară (tribunalele) de credite vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Katalin-Barbara Kibedi,
secretar de stat

București, 14 februarie 2007.
Nr. 478/C.

*) Anexele nr. 1—5 sunt reproduse în facsimil.

Curte de apel ▼ Ord. terțiar ▼ Judecatorie Tip investitie* ▼

Denumire obiectiv

Planificarea valorica a lucrarilor pe anul

Rest de realizat la 31 decembrie an precedent	<input type="text"/>	RON
Programat pentru anul in curs	<input type="text"/>	RON
Numar de luni ramase pana la finalizarea lucrarilor		<input type="text"/>

Nr. Crt.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
		ianuarie	februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noiembrie	Decembrie	
1	Valoarea lucrarilor programate pentru luna													
2	% programat in luna... fata de total credite aprobate pentru anul in curs													
3	Valoarea lucrărilor programate cumulativ până în luna... inclusiv													
4	% programat cumulativ până în luna ... fata de credite aprobate													

* Extinderile sunt incluse in investitiile noi/ in continuare

Lucrarile de interventie includ reparatii capitale, transformari, modificari, modernizari, consolidari, reabilitari la constructii si instalatii existente

Nume:

Functie:

Semnatura:

Nr. Crt	Tipul lucrarilor	Realizat pana la 1 ian 2007 (%)												
		Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noiembrie	Decembrie	
9	% programat Izolatii in luna ... fata de total izolatii													
10	% programat Instalatii electrice in luna ... fata de total instalatii electrice													
11	% programat Instalatii sanitare pana luna ... fata de total instalatii sanitare													
12	% programat Instalatii de incalzire in luna ... fata de total instalatii de incalzire													
13	% programat Instalatii de alimentare cu gaze in luna ... fata de total Instalatii de alimentare cu gaze													
14	% programat Instalatii de telecomunicatii in luna ... fata de total Instalatii de telecomunicatii													
15	% programat Montaj utilaj tehnologic in luna ...fata de total													
16	% programat Organizare de santier - lucrari de constructie in luna ...fata de total													
17	% programat Dotari in luna ... fata de total Dotari													

Nume: _____
 Functie: _____
 Semnatura: _____

Curte de apel		▼
Ord. terțiar		▼
Judecatorie		
Tip investitie		▼

Denumire obiectiv	
-------------------	--

Raport privind cheltuielile aferente investițiilor,
pentru luna ▼

Valoarea lucrarilor programate pentru luna de raportare	Valoarea lucrarilor executate in luna de raportare	% fata de programat (3/2*100)
1	2	3
Cauzele diferentelor dintre lucrarile programate si cele realizate		
Propuneri de remediere		

Nume: _____
Functie: _____
Semnatura: _____

Curte de apel	<input type="text"/>	▼
Ord. tertiar	<input type="text"/>	▼
Judecatorie		
Tip investitie	<input type="text"/>	▼
Denumire obiectiv		

Stadiu fizic al executiei lucrarilor pentru luna

Nr. Crt.	Tipul lucrarilor	Realizat procentual in luna de raportare
1	% realizat in luna curenta fata de total amenajarea terenului	
2	% realizat in luna curenta fata de total amenajari pt. protectia mediului	
3	% realizat in luna curenta fata de total din fata de total utilitati	
4	Rezistenta	% realizat in luna curenta fata de total fundatii
5		% realizat in luna curenta fata de total suprastructura
6	Arhitectura	% realizat in luna curenta fata de total inchideri exterioare
7		% realizat in luna curenta fata de total compartimentari
8		% realizat in luna curenta fata de total finisaje
9	% realizat in luna curenta fata de total izolatii	
10	% realizat in luna curenta fata de total instalatii electrice	
11	% realizat in luna curenta fata de total instalatii sanitare	
12	% realizat in luna curenta fata de total instalatii de incalzire	
13	% realizat in luna curenta fata de total instalatii de alimentare cu gaze	
14	% realizat in luna curenta fata de total instalatii de telecomunicatii	
15	% realizat in luna curenta fata de total montaj utilaj tehnologic	
16	% realizat in luna curenta fata de total organizare de santier	
17	% realizat in luna curenta fata de total dotari	

Nume: _____
 Functie: _____
 Semnatura: _____

Curte de apel		▼
Ord. terțiar		▼
Judecatorie		
Tip investitie		▼
Denumire obiectiv		

Raport privind NCS si NR*

Nr. Crt.	Specificatia	Valoare
1	Total NCS	
2	Total NR	
3	NCS-NR (r1-r2)	
4	Nr luni cu care se prelungeste durata de executie	

*NCS= Nota de comanda suplimentara
NR= Nota de renuntare

Nume:	_____
Functie:	_____
Semnatura:	_____

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

– SECȚIILE UNITE –

DECIZIA Nr. XXVII

din 18 septembrie 2006

Dosar nr. 15/2006

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b) raportat la art. 10 alin. 1 lit. h) teza a II-a din Codul de procedură penală, referitoare la exprimarea acordului de voință al părților de a se împăca, în cazurile prevăzute de lege.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, fiind prezenți 81 de judecători din totalul de 112 în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nicoleta Eucarie.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, cerând să fie admis, în sensul de a se stabili că încetarea procesului penal în cazul infracțiunilor pentru care împăcarea părților înlătură răspunderea penală poate fi dispusă de instanță numai atunci când

aceasta constată nemijlocit acordul de voință al inculpatului și al persoanei vătămate de a se împăca total, necondiționat și definitiv, exprimat în ședința de judecată de aceste părți, personal sau prin persoane cu mandat special, ori prin înscrisuri autentice.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. b), cu referire la art. 10 alin. 1 lit. h) teza a II-a din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar, constatându-se că în cazul infracțiunilor pentru care împăcarea părților înlătură răspunderea penală au fost pronunțate soluții diferite.

Astfel, unele instanțe au considerat că se poate lua act de voința de împăcare a părții vătămate, manifestată prin cerere, dispunând încetarea procesului penal în lipsa inculpatului și a părții vătămate de la dezbateri.

Alte instanțe s-au pronunțat în sensul că încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării părților, poate avea loc și în lipsa inculpatului, considerându-se că acesta a achiesat în mod tacit la actul de voință al părții vătămate.

În fine, alte instanțe s-au pronunțat în sensul că pentru încetarea procesului penal părțile trebuie să-și exprime în mod valabil acordul de voință cu privire la împăcarea totală și necondiționată.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art. 132 din Codul penal, „împăcarea părților în cazurile prevăzute de lege înlătură răspunderea penală și stinge și acțiunea civilă”.

Pe de altă parte, prin art. 10 alin. 1 lit. h) din Codul de procedură penală se prevede că acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar dacă a fost pusă în mișcare nu mai

poate fi exercitată dacă a fost retrasă plângerea prealabilă ori dacă părțile s-au împăcat.

Din textele de lege menționate rezultă, deci, că împăcarea părților, pe lângă faptul că înlătură răspunderea penală, stinge și acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal, care constituie un accesoriu al celei penale.

Spre deosebire de retragerea plângerii prealabile, care este un act unilateral de voință, împăcarea părților constituie un act bilateral, implicând în mod necesar acordul de voință al persoanei vătămate și al inculpatului.

În această privință, este de observat că împăcarea are caracter personal și trebuie să fie definitivă.

De aceea, ea nu poate fi echivocă, fiind necesar să conțină în mod clar acordul de voință al persoanelor care s-au hotărât să se împăce.

Ca urmare, spre deosebire de cazul plângerii prealabile, unde retragerea operează *in rem* și produce efecte față de toți participanții, împăcarea operează *in personam*, înlăturând răspunderea penală numai cu privire la inculpatul cu care persoana vătămată s-a împăcat.

Sub acest aspect, este de reținut că, potrivit prevederilor art. 11 pct. 2 lit. b) raportat la art. 10 alin. 1 lit. h) teza a II-a din Codul de procedură penală, încetarea procesului penal poate fi dispusă numai atunci când instanța ia act nemijlocit de acordul de voință al inculpatului și al părții vătămate de a se împăca, exprimat în ședința de judecată, personal sau prin persoane cu mandat special, ori când acesta rezultă din înscrisuri autentice.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a se decide în sensul că încetarea procesului penal în cazul infracțiunilor pentru care împăcarea părților înlătură răspunderea penală poate fi dispusă de instanță numai atunci când aceasta constată nemijlocit acordul de voință al inculpatului și al persoanei vătămate de a se împăca total, necondiționat și definitiv, exprimat în ședința de judecată de aceste părți, personal sau prin persoane cu mandat special, ori prin înscrisuri autentice.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea prevederilor art. 11 pct. 2 lit. b), cu referire la art. 10 alin. 1 lit. h) teza a II-a din Codul de procedură penală, stabilesc:

Încetarea procesului penal în cazul infracțiunilor pentru care împăcarea părților înlătură răspunderea penală poate fi dispusă de instanță numai atunci când aceasta constată nemijlocit acordul de voință al inculpatului și al persoanei vătămate de a se împăca total, necondiționat și definitiv, exprimat în ședința de judecată de aceste părți, personal sau prin persoane cu mandat special, ori prin înscrisuri autentice.

Obligatorie potrivit art. 414² alin. 2 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. XXVIII

din 18 septembrie 2006

Dosar nr. 16/2006

Sub președinția domnului profesor univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru examinarea recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la înțelesul noțiunii „pedeapsă prevăzută de lege“, în accepțiunea prevederilor art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală, în cazul arestării preventive a minorului între 14 și 16 ani.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, fiind prezenți 81 de judecători din totalul de 112 în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nicoleta Eucarie.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii de admitere a acestuia, în sensul de a se stabili că, prin pedeapsa prevăzută de lege în cazul arestării minorului între 14 și 16 ani, conform art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală, se înțelege pedeapsa prevăzută de textul de lege care incriminează fapta de care este învinuit, iar nu cea redusă în temeiul art. 109 din Codul penal.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar referitor la înțelesul noțiunii de pedeapsă prevăzută de lege în cazul arestării preventive a minorului între 14 și 16 ani, conform art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală.

Astfel, unele instanțe s-au pronunțat în sensul că, în cazul inculpaților minori, prin „pedeapsă prevăzută de lege“ se înțelege pedeapsa rezultată din aplicarea dispozițiilor de reducere la jumătate a limitelor prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, conform art. 109 alin. 1 din Codul penal.

Alte instanțe, dimpotrivă, au decis că, într-un asemenea caz, prin pedeapsă prevăzută de lege se înțelege numai pedeapsa menționată în textul de lege care incriminează fapta, iar nu cea aplicabilă minorului potrivit art. 109 din Codul penal.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Este adevărat că prin art. 109 alin. 1 din Codul penal se prevede că pedepsele ce se pot aplica minorului sunt închisoarea sau amenda prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, limitele acestor pedepse reducându-se la jumătate, fără însă ca minimul pedepsei să poată depăși 5 ani.

Prin alin. 2 al aceluiași articol se mai prevede că, atunci când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață, minorului i se aplică închisoarea de la 5 la 20 de ani.

Pe de altă parte, în conformitate cu dispozițiile art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală, arestarea preventivă a minorului între 14 și 16 ani poate fi dispusă numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta de care este învinuit este detențiunea pe viață sau închisoarea de 10 ani ori mai mare.

Rezultă deci că în cuprinsul textelor de lege menționate este dată aceeași accepțiune înțelesului expresiei „pedeapsa prevăzută de lege“, dar, în raport cu specificul instituțiilor la care se referă, prin art. 109 din Codul penal este reglementat modul de aplicare a pedepsei în cazul

minorului, iar prin art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală sunt stabilite condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a putea fi dispusă măsura arestării preventive față de minorul între 14 și 16 ani.

În această privință, este de observat că prin art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală se precizează că „minorul între 14 și 16 ani nu poate fi arestat preventiv decât dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta de care este învinuit este detențiunea pe viață sau închisoarea de 10 ani ori mai mare și o altă măsură preventivă nu este suficientă“.

Or, prin art. 109 din Codul penal, reglementându-se pedepsele pentru minori, nu este prevăzută posibilitatea de a se aplica minorului pedeapsa detențiunii pe viață la care se face referire în cuprinsul art. 160^h alin. 1 din Codul penal, ci se menționează doar că, atunci „când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață, se aplică minorului închisoarea de la 5 la 20 de ani“.

Ca urmare, se impune să se constate că au procedat corect numai instanțele care au considerat că atât prin art. 109 din Codul penal, cât și prin art. 160^h din Codul de procedură penală se are în vedere pedeapsa prevăzută în textul de lege ce incriminează fapta, astfel că este exclus ca al doilea text de lege să se refere la limitele de pedeapsă determinate conform art. 109 alin. 1 din Codul penal, cât timp, ca efect al aplicării prevederilor acestui din urmă articol, nici nu ar fi posibil să fie stabilită minorului pedeapsa detențiunii pe viață la care se referă art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală.

Așa fiind, dacă s-ar considera că prin expresia „pedeapsă prevăzută de lege“, în accepțiunea art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală, s-ar înțelege pedeapsa ce se poate stabili minorului în raport cu criteriile înscrise în art. 109 alin. 1 și 2 din Codul penal, ar însemna ca aplicarea dispozițiilor referitoare la luarea măsurii arestării preventive față de minorul între 14 și 16 ani să fie restrânsă în mod artificial.

De altfel, în art. 141¹ din Codul penal, introdus prin art. I pct. 50 din Legea nr. 278/2006, se precizează că

prin „pedeapsă prevăzută de lege“ se înțelegea pedeapsa săvârșită în forma consumată, fără luarea în considerare a prevăzută de textul de lege care incriminează fapta cauzelor de reducere sau de majorare a pedepselor.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că, în accepțiunea reglementării date în art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală, prin „pedeapsă prevăzută de lege“ în cazul învinuiților sau inculpaților minori între 14 și 16 ani se înțelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârșită în forme consumate, fără luarea în considerare a cauzei de reducere a pedepsei la care se referă art. 109 din Codul penal.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea prevederilor art. 160^h alin. 1 din Codul de procedură penală, stabilesc:

În cazul învinuiților sau inculpaților minori între 14 și 16 ani, prin pedeapsă prevăzută de lege în accepțiunea reglementării din articolul menționat se înțelege pedeapsa prevăzută în textul care incriminează fapta săvârșită în forme consumate, fără luarea în considerare a cauzei de reducere a pedepsei prevăzută de dispozițiile art. 109 din Codul penal.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 2 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 130/1999*)

privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

CAPITOLUL I

Măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

Art. 1. — Contractele individuale de muncă încheiate de următoarele categorii de angajatori vor fi înregistrate, în termen de 20 de zile de la data încheierii lor, la inspectoratele teritoriale de muncă:

- a) persoanele fizice;
- b) societățile comerciale cu capital privat;
- c) asociațiile cooperatiste;
- d) asociațiile familiale;
- e) asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale și patronale;
- f) orice alte organizații care sunt constituite și funcționează potrivit legislației române.

Art. 2. — (1) Carnetele de muncă ale salariaților încadrați la angajatorii prevăzuți la art. 1 se păstrează și

se completează de către inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială își are sediul angajatorul.

(2) Angajatorii sunt obligați să depună la inspectoratele teritoriale de muncă la care se păstrează și se completează carnetele de muncă ale salariaților:

- a) actele privind executarea, suspendarea, modificarea și încetarea contractelor individuale de muncă, în termen de 5 zile de la perfectarea acestora;
- b) lunar, dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora.

(3) Angajatorii care au înființat sedii secundare în alte județe decât în cel unde angajatorul își are sediul pot solicita ca păstrarea și completarea carnetelor de muncă ale salariaților care prestează munca în cadrul sediilor secundare să se facă de către inspectoratele teritoriale de

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 450/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.004 din 18 decembrie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 130/1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 27 iulie 1999 și, ulterior, a mai fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 23 septembrie 1999, aprobată cu completări prin Legea nr. 322/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 27 iunie 2001, prin Legea nr. 577/2003 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2004, și prin Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2006.

Limitele amenzilor contravenționale prevăzute de Legea nr. 130/1999 au fost majorate prin Hotărârea Guvernului nr. 238/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 26 martie 2002.

muncă în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea acestea. În acest caz, angajatorii au obligația de a înregistra contractele individuale de muncă ale salariaților și de a depune documentele menționate la alin. (2) la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar și de a deține la sediul secundar o copie a acestor documente.

Art. 3. — (1) La solicitarea unor angajatori care au posibilitatea de a păstra și completa carnetele de muncă ale salariaților, inspectoratele teritoriale de muncă pot aproba ca aceste operațiuni să fie efectuate de către acești angajatori.

(2) Angajatorii prevăzuți la alin. (1) au următoarele obligații:

a) să depună lunar la inspectoratul teritorial de muncă dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora;

b) să prezinte carnetele de muncă ale salariaților la inspectoratele teritoriale de muncă, la încetarea contractelor individuale de muncă ale acestora, în vederea certificării înscrierilor efectuate.

(3) Angajatorii care au înființat sedii secundare în alte județe decât în cel unde angajatorul își are sediul pot solicita ca păstrarea și completarea carnetelor de muncă ale salariaților care prestează munca în cadrul sediilor secundare să se facă de către acestea. În acest caz, angajatorii au obligația de a înregistra contractele individuale de muncă ale salariaților și de a depune documentele prevăzute la alin. (2) la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar.

Art. 4. — (1) Contractele individuale de muncă încheiate de cetățenii români cu misiunile diplomatice și cu oficiile consulare străine cu sediul în România, precum și cu reprezentanțele din România ale unor firme, asociații, fundații sau organizații cu sediul în străinătate se înregistrează la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București, respectiv la inspectoratele teritoriale de muncă unde își au sediul misiunile diplomatice, oficiile consulare străine cu sediul în România, precum și reprezentanțele din România ale unor firme, asociații, fundații sau organizații cu sediul în străinătate.

(2) Carnetele de muncă ale cetățenilor români menționați la alin. (1) se păstrează și se completează de Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București, respectiv de inspectoratele teritoriale de muncă.

Art. 5. — (1) Pentru prestarea serviciilor prevăzute în prezenta lege, inspectoratele teritoriale de muncă vor percepe un comision stabilit după cum urmează:

a) 0,75% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le păstrează și le completează carnetele de muncă;

b) 0,25% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le prestează serviciile prevăzute la art. 3, constând în verificarea și certificarea legalității înregistrărilor efectuate de către aceștia.

(2) Angajatorii prevăzuți la art. 2 și 3 au obligația să calculeze comisionul și să depună lunar la inspectoratul teritorial de muncă o declarație fiscală privind stabilirea comisionului. Plata comisionului și depunerea declarației se

vor efectua până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care este datorat.

(3) Au obligația să calculeze comisionul și să depună lunar la inspectoratul teritorial de muncă o declarație fiscală privind stabilirea comisionului și sediile secundare ale angajatorilor, în situația în care păstrarea și completarea carnetelor de muncă ale salariaților, respectiv verificarea și certificarea înscrierilor efectuate în carnetele de muncă, se fac de către alt inspectorat teritorial de muncă decât cel unde își are sediul angajatorul.

(4) Modelul declarației fiscale prevăzute la alin. (2), precum și instrucțiunile de depunere și completare a acesteia se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Sumele reprezentând comisionul prevăzut la alin. (1) constituie venituri proprii ale Inspecției Muncii, se păstrează la Trezoreria Statului și sunt purtătoare de dobândă.

Art. 6. — (1) Inspecția Muncii și inspectoratele teritoriale de muncă exercită controlul asupra modului în care sunt aplicate prevederile prezentei legi.

(2) Angajatorii au obligația de a permite efectuarea controlului și de a pune la dispoziție organelor abilitate toate documentele și actele solicitate.

(3) Împotriva actelor de control referitoare la modul de calcul al comisionului datorat și al penalităților aferente acestuia, stabilite potrivit prevederilor prezentei legi, se poate formula contestație, care se soluționează de către organul emitent.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control, în cazul controalelor care au ca obiectiv depistarea muncii fără forme legale, registrul unic de control se completează după efectuarea acestora.

CAPITOLUL II

Răspunderea juridică

Art. 7. — Nerespectarea de către angajator a prevederilor art. 1, 2, ale art. 3 alin. (2) și ale art. 5 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.

Art. 8. — Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.500 lei la 9.000 lei refuzul angajatorului de a permite intrarea în incinta unității a organelor de control prevăzute la art. 6 ori de a pune la dispoziție acestora documentele solicitate.

Art. 9. — (1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege se fac de către inspectorii de muncă.

(2) Prevederile prezentei legi, referitoare la contravenții, se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii ori comunicării procesului-verbal jumătate din minimul amenzii prevăzut de lege, corespunzător faptei pentru care a fost sancționat, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 10. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amendă penală fapta persoanei care în mod repetat stabilește pentru angajații încadrați în baza contractului individual de muncă salarii sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut de lege.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și infracțiunea constând în refuzul repetat al unei persoane de a permite, potrivit legii, accesul inspectorilor de muncă în oricare dintre spațiile unității sau de a pune la dispoziția acestora documentele solicitate, potrivit legii.

(3) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 1 la 2 ani sau cu amendă penală fapta persoanei care în mod repetat utilizează persoane care desfășoară activități salarizate, fără respectarea dispozițiilor legale ce reglementează încheierea contractului individual de muncă.

(4) Răspunderea penală, în condițiile alin. (1)–(3), revine, după caz, directorului, directorului executiv, administratorului, reprezentantului legal al angajatorului-persoană juridică, respectiv altei persoane împuternicite de către angajatorul-persoană juridică, angajatorului-persoană fizică ori reprezentantului legal sau altei persoane împuternicite de către angajatorul-persoană fizică.

Art. 11. — Sancțiunile prevăzute la art. 7, 8 și 10 din prezenta lege se aplică persoanelor care se fac vinovate de încălcarea prevederilor respective.

Art. 12. — (1) Neplata sumelor reprezentând comisionul prevăzut la art. 5 alin. (1) la termenul stabilit potrivit art. 5 alin. (2) se sancționează potrivit prevederilor legale în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(2) Pentru recuperarea creanțelor reprezentând comisionul neachitat la termenul stabilit potrivit art. 5 alin. (2), precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere datorate, potrivit legii, Inspekția Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă, este abilitată să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit dispozițiilor legale în vigoare în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(3) Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 13. — Inspekția Muncii poate utiliza sumele reprezentând comisionul prevăzut la art. 5 în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 14. — În aplicarea prezentei legi Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Finanțelor Publice, ca organe de specialitate ale Guvernului, pot emite norme metodologice care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 15. — La data intrării în vigoare a prezentei legi*) se abrogă Legea nr. 83/1995 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 31 iulie 1995.

Art. 16. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 403/2005, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 130/1999 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 403/2005.

„Art. II. — (1) Plătitorii de comision prevăzuți la art. 8**) din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, cu modificările și completările ulterioare, care înregistrează la data intrării în vigoare a prezentei legi obligații restante și neachitate reprezentând comision datorat inspectoratului teritorial de muncă, au obligația să depună o declarație-inventar ce va cuprinde comisionul datorat, pe ani fiscali, împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere, sume stabilite pe propria răspundere, conform evidenței contabile. Declarația-inventar constituie și înștiințare de plată.

(2) Modelul declarației-inventar se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Ordinul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Declarația-inventar se depune în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a ordinului privind aprobarea modelului declarației-inventar la inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială se află sediul sau, după caz, domiciliul angajatorilor. Declarația-inventar devine titlu de creanță la data depunerii la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Termenele de prescripție a dreptului de a stabili comisionul datorat, dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, supuse prevederilor prezentului articol, se întrerup la data intrării în vigoare a prezentei legi, după această dată urmând să curgă un nou termen de prescripție.

(5) Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin. (1)–(4) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.

Art. III. — (1) Documentele prevăzute la art. 9 alin. (2)***) și la art. 10 alin. (2) lit. a)****) din Legea nr. 130/1999, cu modificările și completările ulterioare, pot fi depuse de către angajatori la inspectoratul teritorial de muncă și în format digital, cu respectarea prevederilor legale referitoare la semnătura electronică.

(2) Procedura de transmitere în format digital a documentelor prevăzute la art. 9 alin. (2)***) și la art. 10 alin. (2) lit. a)****) se aprobă prin decizia inspectorului general de stat din cadrul Inspekției Muncii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

*) Legea nr. 130/1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 27 iulie 1999.

**) Art. 8 a devenit, în forma republicată a Legii nr. 130/1999, art. 1.

***) Art. 9 alin. (2) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 130/1999, art. 2 alin. (2).

****) Art. 10 alin. (2) lit. a) a devenit, în forma republicată a Legii nr. 130/1999, art. 3 alin. (2) lit. a).

RECTIFICĂRI

În Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 80/2007 pentru modificarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, precum și procedura de numire în funcțiile de judecător și procuror, fără concurs, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 21 februarie 2007, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial” Partea I):

— la art. I pct. 2 cu privire la art. 31, la alin. (5), în loc de: *„Nota probei scrise teoretice și practice este media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei de corectare pentru fiecare dintre materiile prevăzute la alin. (1).”* se va citi: *„Nota probei scrise teoretice și practice este media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei de corectare pentru fiecare dintre materiile prevăzute la alin. (1) și (2).”*;

— la alin. (6), în loc de: *„Nota generală a probei scrise este rezultatul mediei aritmetice a notelor obținute la materiile prevăzute la alin. (1).”* se va citi: *„Nota generală a probei scrise este rezultatul mediei aritmetice a notelor obținute la materiile prevăzute la alin. (1) și (2).”*

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

